

at der eventuelt kan være grund til at diskutere, om målet stadig er holdbart.

Den politiske principaftale af 8. september 1999 udgør grundlaget for en samlet revision af telelovgivningen. Aftalen udgør således også det politiske fundament for, at telelovgivningen kan strammes op, og antallet af love kan reduceres fra de nuværende 11 til 4-5 love.

A. Gældende regler

1. Regulering af offentlige telenet og teletjenester, der udbydes til slutbrugere

Lovgrundlaget for den eksisterende regulering af udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der udbydes til slutbrugere, består af dele af lov nr. 466 af 12. juni 1996 om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, som ændret ved lov nr. 397 af 10. juni 1997, lov nr. 1090 af 29. december 1997 og lov nr. 470 af 1. juli 1998, dele af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 501 af 22. juni 1995, som senest ændret ved lov nr. 398 af 10. juni 1997 og lov nr. 470 af 1. juli 1998 og dele af lov om tildeling og anvendelse af nummerressourcer m.v., jf. lov nr. 392 af 10. juni 1997, som ændret ved lov nr. 470 af 1. juli 1998. Hertil kommer den nærmere udmøntning på bekendtgørelsesniveau, herunder navnlig i bekendtgørelse nr. 581 af 6. juli 1999 om udbud af telenet og teletjenester.

Den gældende regulering retter sig mod alle udbydere af offentlige telenet og teletjenester, herunder forsyningspligtudbyderen, andre udbydere af almindelig fastnet telefoni, mobilselskaber, Internetudbydere m.v. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. bestemmelser om selve aftaleindgåelsen, oplysningspligt, varsling af ændrede vilkår og priser, sikkerhedsstillelse, certificering af takserings-, debiterings-, faktureringsystemer m.v.

Endvidere indeholder bekendtgørelsen om udbud af telenet og teletjenester bl.a. krav til udbyderne om at tilbyde deres kunder forskellige supplerende tjenester, herunder specificeret regning, udsvingskontrol, spærring af udgående opkald, saldokontrolordning og saldooplysning - faciliteter, som i højere grad giver forbrugeren mulighed for at kontrollere sit teleforbrug.

2. Forsyningspligt

Lovgrundlaget på forsyningspligtområdet udgøres af lov nr. 466 af 12. juni 1996 om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, som

ændret ved lov nr. 397 af 10. juni 1997, lov nr. 1090 af 29. december 1997 og lov nr. 470 af 1. juli 1998.

Forsyningspligten er, ud over reglerne i den nævnte lovgivning, reguleret i bekendtgørelse nr. 705 af 6. september 1999 om forsyningspligttydelser.

Den gældende regulering fastslår forsyningspligtens omfang og fastlægger nærmere regler for, hvordan priserne for de konkrete forsyningspligttydelser reguleres. Hertil kommer regler om, hvilke selskaber der kan udpeges som forsyningspligtudbydere, og om mulighederne for selv at tilbyde at påtage sig forsyningspligten.

Forsyningspligten omfatter i dag almindelig telefoni, ISDN-net og -tjenester, et vist basalt udbud af faste kredsløb, særlige forsyningspligttydelser til handicappede, herunder teksttelefon og Internet, udbud af en landsdækkende nummeroplysnings-tjeneste via 118 kortnummeret, og visse radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester til brug for skibe med behov for at tilkalde nødhjælp (i danske, herunder også færøske eller grønlandske farvande). Forsyningspligten indebærer, at den udpegede forsyningspligtudbyder skal levere de ovenfor nævnte tjenester til enhver, der anmoder herom.

3. Nummerforhold

Lovgrundlaget på nummerområdet udgøres af lov nr. 392 af 10. juni 1997 om tildeling og anvendelse af nummerressourcer m.v., som ændret ved lov nr. 470 af 1. juli 1998, og den tilhørende bekendtgørelsesudmøntning i bekendtgørelse nr. 645 af 4. august 1997 om frit operatørvalg og nummerportabilitet, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 499 af 21. juni 1999, bekendtgørelse nr. 269 af 30. april 1998 om portering af numre, bekendtgørelse nr. 921 om Telestyrelsens samlede administration af nummerressourcer m.v., bekendtgørelse nr. 934 af 15. december 1998 om den samlede danske nummerplan, og bekendtgørelse nr. 580 af 24. juni 1999 om nummeroplysningsdatabase.

Nummerlovgivningen med tilhørende bekendtgørelser omhandler bl.a. den samlede disponering og prioritering af nummerressourcerne, tildeling af nummerressourcer til de enkelte udbydere af telenet eller teletjenester, anvendelse af kortnumre, nummerportabilitet (adgangen til at medtage sit telefonnummer ved skift af teleselskab) og frit operatørvalg (adgangen til at benytte et selskab til udgående samtaler, evt. via et kortnummer, mens man bibeholder sit abonnement hos det oprindelige teleselskab).

Hertil kommer de særlige regler om anvendelse af de overtaksede service 900 numre, som fremgår af